

KÜRESELLEŞME

VE

YIKIMDAN ÇIKIŞ

**TÜRKİYE KAMU-SEN
ARAŐTIRMA GELİŐTİRME MERKEZİ**

ANKARA

KÜRESELLEŞME VE YIKIMDAN ÇIKIŞ

Teknolojik gelişmenin akıl almaz bir boyuta ulaştığı günümüzde, para ve sermaye artık anlam değiştirerek hayatın odak noktasına yerleşmiştir. Başarının karşılığının yalnızca maddi tatmin olduğu bir dünyada yoksulluğu, vahşeti, savaşları ve kıyımları önlemek eskisinden daha da zordur. vurdumduymaz, bencil ve çıkarıcı sermaye sahipleri ile geline sonuç, oldukça vahim olmuştur. Her şeyin değerinin maddi olarak ölçüldüğü çağımızda, bir yanda savaşlar, işkenceler ve insanlıkla bağdaşmayan zulümler görülürken, diğer yanda da olanları umursamadan daha çok kazanç elde etmek isteyen küresel güçler ve sermaye sahipleri bulunmaktadır. Teknolojik anlamda yakalanan başarı, insanın hayal dünyasının bile ötesine geçmişken, ne yazık ki bir çok insancıl yanımızı da feda ettik. "Kuşlar gibi uçmayı, balıklar gibi yüzmeyi öğrendik, fakat bu arada çok basit bir sanatı unuttuk. İnsan gibi yaşamak..." (Martin Luther)

İnsanlığın içine düştüğü en büyük yanılgı, teknolojik gelişmenin, medeniyetin gelişmesi olarak algılanması olmuştur. Bunun sonucunda maddi çıkarlar, insani duyguların önüne geçmiştir. Çünkü ne yazık ki; insanlığın, teknoloji ve bilimde yakaladığı ivme, manevi ve insani değerlerin gelişmesinde tersine bir seyir izlemektedir. Sosyal yardımlaşma ve dayanışmanın en büyük erdemler arasında yer aldığı bir toplumsal yapıdan; umursamayan, kendisinden başkasının sorunlarını görmeyen, bencil ve çıkarıcıların egemen olduğu bir yapıya doğru gidişin tabii sonuçları olarak ortaya çıkan bu durum, aslında bütün kamu vicdanını derinden yaralamaktadır.

Bugün tüm dünya, küreselleşme karşısında var olma savaşı vermektedir. Başta Afganistan, Sudan, Irak, Kafkasya olmak üzere dünyanın dört bir yanında görülen terör olayları ve savaşlar; küresel güçlerin bir oyunundan başka bir şey değildir. Bu oyunun temelinde, dünyayı yönetme, yönlendirme ve sömürme amacıyla geliştirdikleri projeler yatmaktadır. Bu plan; savaşlar ve terör yoluyla tüm insanlığı ortaçağ karanlığına sürükleyecek bir ideolojinin ürünüdür.

Gerek çevremizde gerekse tüm dünyadaki gelişmeler, insanlığın küreselleşme karşısında bir sınavdan geçtiğini göstermektedir. Bu sürecin sonunda ya insanlık kazanacaktır, ya da küreselleşmenin yarattığı sermaye canavarı, tüm insanlığı büyük bir vahşetin ve karanlığın içine hapsedecektir.

Emperyalist sömürgeci zihniyet, yüzyıllardır medeni dünyaya karşı bir savaş vermektedir. Haçlı seferleri ile doğunun zenginliklerini elde etmek isteyen zihniyet, bugün küreselleşme silahı ile aynı amacı gütmektedir.

Küreselleşme, tüm dünyayı önüne geçilemez bir hız ve şiddette etkilemekte ve değişime zorlamaktadır. Bu süreçte küreselleşen ve küreselleştiren iki ayrı güç ortaya çıkmıştır. Bir tarafta ekonomik açıdan tartışılmaz bir güç oluşturan küresel güçler ve uluslar arası uzantıları, diğer tarafta da sinai ve ekonomik kalkınmasını sağlamaya çalışan, ama bunun için büyük sermayeye, dolayısıyla bu sermayenin sahibi küresel

güçlere muhtaç olan uluslar bulunmaktadır. Aslında bu iki güç arasında gözle görülür bir tehdiye dönüşen çatışma mevcuttur.

Özellikle 24 Ocak 1980 kararlarıyla birlikte, memleketimizin küreselleşme karşısındaki kaleleri de bir bir yıkılmaya başlamıştır.

1980’li yıllarda başlayan ve 1989’da Sovyetler Birliği’nin yıkılmasıyla hız kazanan, dünya ekonomisindeki gelişmelerin sonucu, gelişmiş ülkelerin gelişmemiş ülkeler üzerinde kesin bir nüfuz ortamı oluşturması olmuştur. Önceki dönemlerde daha durağan olan sermayenin, bu süreçle birlikte olağan üstü bir hıza ulaşması, Türkiye gibi sermaye birikimini sağlayamamış ülkeler için başlangıçta bir avantaj olarak algılandı. Devletin ve milli sermayenin yapamadığı büyük ölçekli ve zorunlu yatırımlar pek ala bu ulus ötesinde ortaya çıkan sermaye ile gerçekleştirilebilirdi.

1980’lerde devletler, derin bir ekonomik ve sosyal krizin etkisiyle dışa açılmaya ve merkezi kontrol ve düzenlemeleri birer birer kaldırmaya başladılar. Bu değişimin Türkiye’deki yansıması 24 Ocak 1980 tarihinde alınan ekonomik kararlar oldu.

Ancak; bu süreç ülkemiz açısından hiç de olumlu sonuçlar getirmedi. Temel mantığı, ülke içinde eksik kalan yatırımların, küresel sermaye yardımıyla gerçekleştirilmesi, sermaye sahiplerinin de yapmış oldukları yatırımın bir sonucu olarak, ürettikleri mal ve hizmetin karşılığını almak olan, ekonominin uluslar arası sermayeye açılması olgusu, özellikle son yıllarda amacından tamamen sapmıştır.

Uluslararası sermaye, ülkemize yeni yatırımlarla, yeni istihdam imkanlarıyla ve yeni işlerle gelmemektedir. Aksine, ülkemizde kıt kaynaklarla ve bin bir zorluklarla kurulmuş olan kuruluşlarımızı talan ederek, özelleştirmelerle, alt kuruluşları olan IMF ve Dünya Bankası politikalarıyla haraç mezat almaktadır.

Uluslararası sermaye, ülkemize işsizlikle, faizle, yatırımsızlıkla ve mevcut kuruluşların tasfiyesiyle gelmektedir. Bu dönemde ortaya çıkan sermaye hareketleri de, ülkemize sıcak para olarak giren sermayenin vergiye ve yatırıma dönüşmeden milli kaynaklarımızı yok eden, faiz, döviz, borsa üçgeninde dolaşmasına neden olmaktadır.

Aslında çok uluslu ve çok sahipli olması gereken bu gücün temeline inildiğinde birkaç ülkeye ve birkaç seçkin sermayedara rastlanmaktadır. Ne yazık ki; vatan tanımaz, milli şuur olmayan, insani hiçbir melekedenden nasibini almamış bu zihniyetin, ülkemiz içinde de taraftarları vardır. Küçük hesaplar peşindeki bu taraftarlar aracılığıyla sürekli ülkemizde gündemde tutulan özelleştirme, artık kamunun yağmalanması halini almıştır. Özelleştirme sürecinin kamuoyuna sunumu; kamuda yolsuzluk, savurganlık, verimsizlik ve hizmet kalitesinin düşük olduğu yolunda bir takım asılsız gerekçelere dayandırılmaktadır. Ancak; kamu sektörü ne yazık ki yıllardır sürdürülen bilinçli politikalarla ihmal edilmiş, gerekli yatırımlar yapılmamış ve bu hale getirilmiştir. Kamudaki yolsuzlukları bahane ederek özelleştirmeyi ve talanı savunanlar ise, hayali ihracatlardan, kaçakçılıktan ve bankalardan hortumlanan milyarlarca doların sermaye sahiplerinin cebinde olduğunu gündeme bile getirmemektedirler.

Ülkemizde özel sektörün ekonomideki ağırlığı yüzde 81, kamunun payı ise yalnızca yüzde 19 iken; hala kamu sektörünün özelleştirilmesini talep eden zihniyetin, memleketimiz ve milletimiz için halisane niyetler beslediğinden kuşku duyarım.

Küresel güçler, ülkemizi özelleştirmelerle, serbest piyasa ekonomisi ile dış ekonomik tehditlere karşı savunmasız bir hale getirirken, milli ve üniter devlet yapımızı yıkabilmek için de küresel güçlerin organlarını yani Avrupa Birliği üyeliğini gündeme getirmektedirler. Dünya Bankası, IMF, Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşlar küresel değişimin ekonomik ayağını; AB, Birleşmiş Milletler gibi kuruluşlar ise siyasi ayağını organize etmektedir. Oysa Çin, Kore gibi ülkeler kendi kaynakları ile yönetim ve devlet yapılarından ödün vermeden, küresel güçler safına katılabilmişlerdir.

Türkiye ise bulunduğu coğrafya içinde, her türlü siyasi baskıya maruz kalarak, küresel güçlerin arzu ettiği şekilde davranmaya ve değişmeye zorlanmaktadır. Yakın geçmişimizde Türkiye ile küresel güçler üç kez karşı karşıya gelmişlerdir.

Bunların ilki 1991 yılındaki Körfez Savaşı sırasında yaşanmıştır. Dünyanın enerji kaynaklarını ele geçirmek amacıyla hazırlanan operasyonun ilk aşaması olan bu savaş sırasında, dönemin başbakanı “bir koyup üç alacağız” diyerek, küresel güçlerle yapılan pazarlığı kamuoyuna açıklamıştı. Ancak bu pazarlık ülkemize, 30 bin vatan evladımızın şehadeti, 10 yıl sürecek terör olayları ve toplam yaklaşık 100 milyar dolar ticari zarara mal olmuştur.

Ardından 1996 yılında “ya olacak ya olacak!” nidalarıyla girdiğimiz Gümrük Birliği’nin, bu gün itibarı ile ülkemiz ekonomisine zararı 115 milyar dolardır.

1999 yılında Avrupa Birliği’ne aday ülke olarak kabul edilmemiz ise küresel güçlerin ülkemiz üzerinde oynadığı oyunun son perdesini oluşturmaktadır. Son yıllarda yaşanan gelişmelerle birlikte Türkiye’nin AB macerası sonu bilinmeyen, ürkütücü bir hikayeye dönüşmüştür. Özellikle 17 Aralık 2004 kararları göstermiştir ki; Avrupa Birliği projesi, Türkiye’nin küreselleştirilme projesi halini almaktadır.

Hatırlanacağı gibi, 17 Aralık 2004’te, 3 Ekim 2005 için bir müzakere tarihi alınmıştır. 3 Ekim 2005 tarihindeki zirveden çıkan sonuç ise, AB-Türkiye ilişkilerinin ucu açık ama sonu karanlık bir sürece doğru sürüklenmesi olmuştur.

17 Aralık öncesi; olmazsa olmaz şartlarımız olan, Kıbrıs’ta taviz verilmeyeceği, serbest dolaşım hakkından vazgeçilmeyeceği, görüşmelerin ucunun açık olamayacağı ve diğer aday ülkelerden istenenlerin dışında farklı taleplerin kabul edilmeyeceği konularında, maalesef sonuç alınamamıştır.

Avrupa ülkelerinin refah seviyesine ulaşılacak, milli birliğimize zarar vermeyecek, egemenlik haklarımızı ortadan kaldırmayacak ve karşılıklı çıkarlarımızın olacağı bir işbirliğine karşı olmamız mümkün değildir.

Ancak, bugüne kadar ülkemize yapılan dayatmalar, çifte standartlar ve iki yüzlü anlayışlarla Türk Milleti, AB kapısında oyalanmaktadır. AB ülkeleri, ardı arkası kesilmeyen taleplerle, Lozan'ı ortadan kaldırıp Sevr'i hortlatmanın peşinde koşmaktadırlar.

Bu nedenle, Türkiye'nin kendisine Avrupa Birliği ve küreselleşme dışında bir rota çizmesi, hayati bir gereklilik halini almıştır.

Avrupa Birliği projesi, Türkiye için yalnızca bir oluşuma üyelik anlamı taşımamaktadır. Bu, aynı zamanda milletimiz ve devletimiz açısından tam anlamıyla yapısal, siyasal ve kültürel bir küreselleşme sürecidir. Bu nedenle ülkemiz bir taraftan yapısal ve siyasal; diğer taraftan da kültürel bir değişimin içine itilmektedir. Kültürel değişim içinde misyonerlik faaliyetlerinden, ahlaki değerlerimizin, bayramlarımızın, örf ve anelerimizin yok edilmesine kadar pek çok konu mevcuttur.

Bir tarafta küreselleşme ve AB adı altında bu değişim ve dönüşüm süreci yaşanmaktadır. Diğer tarafta uluslar arası kuruluşların ekonomik, toplumsal ve siyasal alanlarda, devletimizin egemenlik alanlarını kemirmekte oldukları göze çarpmaktadır. Bu gün ülkemizde görmekte olduğumuz bu sancılı dönüşüm süreci de ulus ötesi güçler olan IMF, Dünya Bankası, Avrupa Birliği, TESEV gibi kuruluşların baskılarıyla ortaya çıkmıştır. Ne acıdır ki; yetkililer bu baskıları defetme ve onurlu bir yönetim gösterebilme erdeminden uzak, teslimiyetçi bir yaklaşım içindedir.

Yaşamakta olduğumuz süreç, küreselleştirilen devletlerin, küresel güçlerin istedikleri yapıya bürünmesi için siyasi, askeri ve ekonomik olarak tehdit edildiği bir dönemi beraberinde getirmiştir. Borç-Faiz-Özelleştirme-Küreselleşme sarmalı içinde kıvranan milletlerin, değerleri bir bir uluslar arası güçlerin eline geçmekte, işsizlik, yolsuzluk, yoksulluk ve toplumsal çözümler çığ gibi büyümektedir. İktisaden ve siyasal olarak bu güçlere direnen ülkeler de askeri müdahalelerle, zorlamayla ve savaşlarla ele geçirilmektedir.

Görüyoruz ki; sermaye tarih içinde bir evrim geçirmiş, araçken, amaca; amaçken de artık mutlak bir güç haline dönüşmüştür. Öyle ki, artık devlet, millet, din, insan gibi hiçbir olgu ve ayrımı tanımamaktadır. Küreselleştirilen ülkeler kadar küreselleştiren ülkelerin vatandaşları da bu gücün nüfuzu altındadır ve onların da bu durumdan rahatsız oldukları görülmektedir.

Öyleyse bu süreç insanlık tarihinin sonunu getirmeden, alternatif bir yol bulunmalıdır.

- Küresel sermayenin karşısına alternatif bir sermaye koymak artık zorunlu bir hal almıştır.
- Küresel sermayenin karşı olduğu pek çok insani ve milli değeri içinde barındıran bu sermaye, küresel güçlerin etki alanlarının alternatifi olmalıdır.

- Küresel sermayenin mutlak ve maksimum kar anlayışının karşısına “maksimum fayda, minimum kar” anlayışıyla çıkılmalıdır.
- Küresel sermaye ne denli uluslar ötesi ve hareketli ise, bu sermaye o denli milli ve ülke sınırları içinde durağan olmalıdır.
- Ancak böyle bir sermaye oluşturularak, milletimizin maddi ve manevi kaynaklarının talan edilmesinin önüne geçilebilir. Elbette bu denli büyük bir gücün karşısında hiçbir bireysel sermaye rakip olamaz. Bunun için tüm milletin vatanına, devletine ve değerlerine sahip çıkarak bir araya gelmesi, bu sermayeyi topluca oluşturarak, vatanın asıl sahiplerinin devletlerine ve kuruluşlarına sahip çıkması sağlanmalıdır.
- Bu amaçla tüm milletin bu hedef doğrultusunda bilinçlendirilmesi ve organize edilmesi bir zorunluluktur.
- Bu organizasyonlarda sivil toplum örgütleri etkin rol oynamalıdır.

Türk Milleti'nin kurtuluşunu zorlu ve tuzaklarla dolu batı yolunda arayanlar, ilimsiz bir değişimin, Türk Milleti'nin, onların kendi kurallarıyla entegrasyon olduğunun henüz farkına varamamış görünüyorlar.

Bu oyunu batının koyduğu kurallarla oynadığımız sürece, geriye Türk Milleti'nden bir iz kalmayacaktır. Batının dayattığı, millet olmamızı, tarihe yön ve nizam vermemizi sağlayan asli melekelerimizden uzaklaştığımız sürece, içerden ve dışardan her türlü saldırıya açık hale geleceğimiz kesindir.

Milletimiz üzerine oynanan oyunlar ne ilktir, ne de son olacaktır. Bu büyük millet tarih boyunca pek çok kez, içten yıkılma, dıştan yıpratılma, benliğinden koparılma gibi oyunlarla karşı karşıya kalmıştır. Bugün milletimiz üzerinde oynanan ve temelinde Türk Milleti'ni tarih sahnesinden silmeyi amaçlayan sinsî planın benzerleri geçmişte de yaşanmıştır. Ne zaman ki bu millet, bu planın farkına varmış ve özüne dönmüş, işte o zaman küllerinden yeniden doğmuş ve dünyaya yeniden nizam ve adalet getirmiştir.

İşte bu yeniden doğuşlardan birinin mimarı Bilge Kağan bakım gelecek nesilleri nasıl uyarıyor:

Türk Milleti!

“Ben ki Tanrı'nın izniyle tahta oturmuş Türk Bilge Kağan. Sözümü sonuna kadar dinle... Önce kardeşlerim, çocuklarım! Sonra bütün soyum. Güneydeki Şatlar, Apalar kuzeydeki Tarkanlar buyruk beyleri Otuz Tatar, Dokuz Oğuz Beyleri... Milletim: Bu sözümü iyice işit... iyice dinle... Üstte mavi gök, altta kara yer yaratıldığında ikisi arasına insanoğlu yaratılmış. İnsanoğlu üstünde atalarım Bumin Kağan, İstemi Kağan Hükümdar olmuş. Türk milletinin ilini tutmuş töresini düzenlemişler... Ordu yürütüp dört bir yandaki başlıya baş eğdirmiş dizliye diz çöktürmüş... Çin milleti ile komşu olmuşlar. Altını, gümüşü, ipekliyi sıkıntısızca veren

Çinlinin sözü tatlı, ipeklisi yumuşak imiş... Bunlarla uzak kavimleri kendisine yaklaştırır, sonra kötülük edermiş... Bilge kişiyi, yiğit kişiyi sevmez, yürütmezmiş... Türk milleti varlığa, tokluğa ve rahata alışsın. **Böyle olduğu için boş tatlı sözlere kanıp Kağanın, Beyinin sözünü beklemeden her yere gittin, aldandın, aldatıldın, böyle olunca oralarda hep mahvoldun...İtaatsizliğin yüzünden seni kalkındırmış Kağanına ve eline kendin kötülük getirdin, kendin yanıldın... İyice düşün:**

Silahlılar gelip seni nasıl dağıttılar, mızraklılar gelip seni nasıl sürdüler. Mukaddes Ötüken ormanının milleti dağıldın...Doğuya giden gitti, batıya giden gitti. Gittiğin yerde kanın su gibi aktı, kemiğin dağ gibi yattı. Bey olacak erkek evladın köle, hanım olacak kız evladın cariye oldu. Kocamışlara , bilgelere itaatsizliğin yüzünden... Tahta oturduğumda; şuraya buraya dağılmış olan milletim ölüp biterek yaya ve çıplak olarak geri geldi. Milletimin adı yok olmasın; Töre yok olmasın diye, gündüz oturmam gece uyumadım. Gözden yaş gelse önleyerek, gönülden çılgılık gelse geri çevirerek düşündüm. İyice düşündüm. Milletimi kalkındırayım, besleyeyim diye kuzeye, güneye ve doğuya on iki büyük sefer yaptım, savaştım. Ondan sonra Tanrı bağışlasın; talihim ve kismetim varolduğu için Ötüken'i il tuttum. Açları doyurdum, çıplakları giydirdim. Yoksul milleti zengin kıldım. Az milleti çoğalttım. Artık kötülük yok... Ve Türk Kağanı Mukaddes Ötüken Ormanı'nda oturdukça ülkede sıkıntı olmayacak, töre yaşayacak.. Üstte Gök Basmasa Altta Yer Delinmese Senin ilini ve Töreni Kim Bozabilir?

EY TÜRK TİTRE ve KENDİNE DÖN!..”

Gerçekten de bugün gelinen süreçte, artık Türk Milleti'nin titremesi, silkinmesi ve kendine dönmesi gerekmektedir.

Peki bu silkiniş nasıl olacaktır? Bizi yeniden bir büyük millet yapacak, etrafını saran bu ateş çemberini parçalayarak, tuzak kurucuların, içten vuranların, hainlerin suratına ilahi adaleti bir tokat gibi çarpmamızı sağlayacak olan güç nerededir?

Bu sorunun cevabı da Türk milleti'nin bir kez daha küllerinden var ederek; kanımızla suladığımız ve vatan toprağı yaptığımız coğrafyada yok olmak üzereyken, misak-ı milli sınırları içinde bağımsız, hür bir Türk Devleti kurmamızı sağlayan Mustafa Kemal Atatürk, tıpkı Bilge Kağan'ın yüzyıllar öncesinden gök kubbeye haykırdığı ve taş kitabelere kazıdığı gibi, gençliğe hitabesinde veriyor :

“Ey Türk Gençliği !

Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir...

Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.”

Türk Milleti'nin içinde bulunduğu durum artık damarlarındaki asil Türk kanından alacağı güç ve imanla titreyerek kendine dönmesini gerektirmektedir.

İçinde bulunduğumuz durum, rasyonel eğitimden mahrum bırakılmış bir milletin her şeyi bildiğini sanıp, hiçbir şey bilmeyen alimlerce(!) yönetilmesinden kaynaklanmıştır.

Çünkü Türk Milleti,

- Bilinçli yada bilinçsiz bir eğitimsizliğe mahkum edilmektedir. Genç nesillerimizin dimağı boş, gereksiz ve çarpık bilgiyle doldurulmakta ve geleceğimizi teslim edeceğimiz çocuklarımız cahil bırakılmaktadır.
- Bu çarpık ve salt bilgiye dayalı eğitimin yanında; medya desteği ile batı dili ve batı kültürü gençlerimize dayatılarak, geleceğimiz geçmişinden koparılmakta ve milletimiz adeta köksüz bir ağaç gibi yapayalnız ve dayanaksız bırakılmaktadır.
- Sermayenin büyük çoğunluğunun, milli olmayan güçlerin elinde olması nedeniyle, yetişen yetenekli gençlerimiz de bu güçlerin maaşlı işçisi olmaktan öteye geçememektedirler.
- Yapay gündemlerle, ekonomik krizlerle vatanımızın değerleri bir bir elimizden alınmakta, toplumumuz yoksulluğun, işsizliğin ve açlığın pençesine terk edilmektedir.
- Yeterli sağlık ve gıda desteği alamayan milletimiz, sağlıklı bireyler ve genç dimağlar yetiştirmekte zorlanmaktadır.
- Ülkemizin zayıf ekonomik yapısına bağlı olarak yetersiz sosyal güvenlik şemsiyesi, yaşlılık, hastalık, sakatlık gibi durumlar karşısında milletimizi ümitsiz, güvensiz ve korku içinde yaşamaya mahkum etmektedir.
- Uygulanan yanlış politikalar ekonomimizi küresel sermayenin, hareketli ve güvensiz yatırımlarına muhtaç bırakmaktadır. Bu duruma paralel olarak da milli değerlerimiz, topraklarımız, madenlerimiz ve var olan yatırımlarımız da uluslar arası sermayenin eline geçmektedir.
- Sermayenin yönlendirdiği medya ve siyaset, yolsuzluklara, yozlaşmalara ve dışardan her türlü müdahaleye açık bir toplumsal yapı oluşmasına neden olmaktadır.
- Eğitim sistemi çökmüştür. Devletin müfredatına uygun eğitim alan öğrenciler 11 yıllık eğitimin ardından girdikleri ve yine devletin hazırladığı üniversiteye giriş sorularına cevap verememektedir. 11 yıl boyunca yapılan eğitimin gereksiz ve yetersiz oluşundan dolayı, her yıl milyonlarca öğrencimiz üniversite, Anadolu liseleri, özel okullar gibi yerlerde okuyabilmek için özel dersanelere katrilyonlarca lira ödeyerek, sınavlara hazırlanmaktadır. Bugün dershaneye gitmeden sınav kazanabilen öğrenci yok denecek kadar azdır. Ancak; sınavlardan sıfır puan alan toplam öğrenci sayısı 100 bini bulmaktadır.

Devlet kendi okullarında kendi üniversitelerine girecek öğrenci yetiştirememektedir.

- Ülkemiz ekonomik programlarla bir yandan faiz-borç-faiz döngüsüne mahkum edilirken, diğer taraftan yatırımlar kısılarak, piyasalar soğutulmuş işsizlik ve durgunluk yaratılmaktadır. Bu gün resmi rakamlarla işsiz sayısı 3 milyona dayanmıştır.
- Bir yandan yanlış politikalarla devletimiz borçlandırılırken, diğer taraftan da bu durum sebep gösterilerek sosyal hizmetler paralı hale getirilmekte, tüm kıymetli yatırımlarımız uluslar arası sermayenin emrine verilmektedir.
- Vatanımız bir taraftan kültürel, bir taraftan ekonomik bir taraftan da askeri bir kuşatma altında kalmıştır.
- Türk Milleti'ne bir silkiniş, bir uyanış, bir yeniden doğuş gerekmektedir. Milletimiz aydınlatılmak, çevresinde olup bitenlerden haberdar edilmek ve artık kenetlenerek yeniden tek yürek, tek bilek olmak zorundadır.

Çağı yakalamanın, zincirleri kırmanın ve uçurumun kenarına geldiğimiz şu günlerde, suyun yönünü değiştirmenin 4 ana unsuru vardır;

1. Yeterli sermaye birikimi sağlayarak, milli bir sermaye oluşturma,
2. Eğitim ve kültüre yapılan ayrıcalıklı yatırımlarla bilgili, kültürlü, Türk gelenek ve göreneklerine uygun özellikte nesiller yetiştirme,
3. Sağlığa verilecek önem ve yatırımlarla milletimizin yaşam kalitesini yükseltme,
4. Yaygın ve geniş bir sosyal güvenlik ağı oluşturarak milletimizi yoksulluğun ve açlığın pençesinden kurtarma.

Gelinen süreçte, büyük bir dayanışma içinde milletin kendi sermayesini oluşturarak küresel sermayenin karşısında, en azından milli varlıklarımızın yine milletin elinde kalabilmesi için bir **Milli Sermaye** oluşturulmalıdır.

Türkiye'de 2010 yılına kadar eğitim ve sağlık sektörünün tamamının özelleştirmeye açılması planlanmaktadır. Orta Doğu'da ve Kafkaslar'da yaşanan son gelişmeler küresel sermayenin dünyayı ele geçirmek için her türlü faaliyeti göze aldığını gözler önüne sermektedir. Ekonomik olarak rekabet gücünü yitirmiş ülkelerin küresel güçlerin karşısında hiçbir şansının olmadığı bilinmelidir. Bu nedenle öncelikle sağlık ve eğitim alanında yapılacak özelleştirmelerde, milli sermaye, kendi rekabetçi girişimlerine bir an önce başlamalıdır. Unutulmamalıdır ki; hiçbir milleti hiçbir devleti, başka bir millet kurtaramaz. Türk Milleti'ni de içinde bulunduğu bu vahim durumdan ancak milletin kendi azim ve gayreti kurtaracaktır.

Bir önceki yüzyılda enerji ve su havzalarının paylaşımına yönelik spekülâtif dünya savaşları, emek ve beyin göçleri, batının dinamizmini kaybettiğinin başlıca göstergeleriydi. Adını kısaca Batı diye nitelendirdiğimiz bu kitlenin artık dönülemez bir durağanlığa doğru sürüklendiği tarafı tarafsız tüm gözlemcilerce kabul edilmektedir.

- Kadınların işgücüne katılımının git gide artması ve beraberinde geçmişte sağlanan aile içi eğitim-dayanışma-oto kontrol-ahlak olgularının oldukça zayıflaması,
- Doğum oranlarının, nesillerin değişimine yetersiz kalan bir seviyeye düşmesi,
- Yaşlı ve çok yaşlı kimselerin ve hayatlarını yalnız devam ettirenlerin sayılarındaki büyük artış,
- Yüksek bir işsizlik oranının kalıcı bir şekilde devam etmesi,
- Adına yeni fakirler dediğimiz çalışma gücü, imkanı ve kapasitesi olmasına rağmen, çalışmayarak fakirliği tercih edenler gibi grupların ortaya çıkışı gibi yeni sosyal gerçekler, Batı kamuoyu ve politikacılarını sadece tehdit etmekle kalmamış yeni şartları, geçici de olsa karşılayacak yeni bir stratejik kararı uygulamaya yöneltmiştir.

Bu yeni strateji; küreselleşme olarak ifade edilen süreç, sermaye, mal, hizmet ve bilgi hareketlerinin daha fazla serbestçe - güçlünün yararına ve hedefleri doğrultusunda – dolaşımının birleşimidir. Bu anlamda küreselleşmenin yeni bir olgu olmadığı ortadadır. I. Dünya Savaşı öncesi dünya ekonomisine bir dönüştür. O dönemde dünya ekonomisine yön veren belli ülke ve çevrelerdeki yurt dışına borç verme ve alma oranları, ulusal gelirler içerisinde şimdikiyle karşılaştırıldığında daha yüksek bir paya sahipti.

1914 dönemi öncesiyle şimdi yaşadığımız süreç arasındaki fark, enformasyon teknolojisinin hakimiyeti ile bilgi çağını yaşıyor olmamızdır. Küreselleşme, yüksek tasarruf sahibi fakat durağan ve düşük kar getiren ekonomilerden, edilgen hükümetler tarafından yönetilen, reflekslerini ve savunma mekanizmalarını kaybetmiş devletçiklerde yüksek yatırım getirilerinin daha güvenli, daha serbestçe dolaşımı esasına dayanmaktadır. Kısacası batı, karşı karşıya olduğu ve engelleyemediği yeni sosyal gerçekliklerin önüne bir süre daha olsun geçebilmek için küreselleşmeyi icat etmiştir. Dolayısıyla küreselleşme doğal bir sonuç değil, siyasi bir üründür.

Şu konunun altını iyi çizmek gerekir ki, küreselleşme, problemlerimize dayanaklık yapan tek olgu değildir. Bizim problemimiz milli güvenlidir. Milli güvenliğimizin sağlanması ve milletimizin bekası konusunda her türlü tedbiri almak devletimizin geleceği açısından önemlidir.

Kaldı ki gerekli açılım ve tedbirleri alalım yada almayalım küreselleşme, yaşamış olduğumuz -ve dışında kalmanın neredeyse imkansız olduğu- sistemin

getirdiği ve bizi tüm çerçeve şartlarıyla kuşatan kaçınılmaz bir süreç ve olgudur. Dünya ticaretinin ulaşmış olduğu bir aşama olarak da nitelendirdiğimiz küreselleşmenin, olumsuz etkilerini ve ülkemizi kuşatan zararlarını izole eden, karşılıklarını düzenleyen, milli savunma kurumlarını kurup yaşatarak bu coğrafyada hayatımızı sürdürebiliriz.

Yukarıda anlattığımız tedbir ve açılımları almadığımız takdirde neler olacağını daha doğrusu şimdiki mevcut hali tercüme edecek olursak başta bizim olmak üzere Avrasya'nın, Ortadoğu'nun ve tüm gelişmekte olduğu iddiasıyla avutulanların ortak kaderi ortaya çıkar:

- Genel planda açlık, sefalet, savaşlar ve ölüm
- Birey planında alkol, uyuşturucu, ahlaksızlık.

Teknolojide baş döndüren, bir anlık boşluk kaldırmayan ve akıl almaz hızla gelişen değişimin yaşandığı bu ortamda, meta ve sermaye artık hayatın odak noktasına yerleşmiş durumdadır. Millet olabilmenin temeli olarak kabul edilen hasletlerimiz, milli benlik ve kimliğimizin temellendiği değerlerimizin içi boşaltılmak, bizi biz yapan hasletlerimiz yok edilmek istenmektedir.

Yukarıda ancak bir kısmını özetleyebildiğimiz bulgular birer sonuç değildir. Sonuçlarını daha sonra göreceğimiz tedbir alamaz, engelleyemezsek oluşacak yıkıcı depremlerin öncül sarsıntılaridir.

Yakın gelecekteki planda atomize bir takım yapılara, tarih-kimlik-kültür-dil tasarlanmakta, suni tarihler-kimlikler-kültürler ve diller yaratılmakta, bu anlamda planlı ve sistematik projeler yürütülmektedir. Bu yapay kültürlerin karşısındakileri ise tarihsizleştirme, kimliksizleştirme, kültürsüzleştirme ve dilsizleştirme politikaları uygulanmaktadır. Bütün bu stratejileri en verimli şekilde gerçekleştirmenin yolu, milli devletlerin milli güvenlik sistemlerinin etkisizleştirilmesi ve yanlış yönlendirilmesinden geçmektedir.

Gerçek şu ki milli güvenlik; milli eğitim, sağlık, kültür, sosyal güvenlik, dil ve milli savunma uygulamalarının bileşkesidir. Milli güvenlik sisteminin hiçbir halkası zafiyet kabul etmez. Milli savunmaya asker temin eden sistem, milli eğitim sistemi tarafından organize edilmektedir. Askere almadan, asker yetiştirmeye kadar bütün evrelere hazırlık, aileden ve okuldan başlamadıkça, hiç kimseden vatanını koruyacak ve uğrunda ölecek insanları birkaç ay içinde yetiştirmesini bekleyemeyiz. Yukarıda belirttiğimiz bu gelişmeler ışığında milletimizin önünde iki seçenek bulunmaktadır:

Ya küreselleşme ve onun getirdiği tüm değişimlere kayıtsız şartsız itaat ederek bu pota içerisinde eriyip yok olmak,

Ya da küreselleşmenin karşısında milli bir duruş, milli bir bilinç oluşturarak, değişen ve yıkılan dünyada ayakta kalmak...